

GUDRUN

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] 'Gud' = 'goed', 'gunstig';
- 2] 'run' is afgeleid van 'rune', 'runeteken(s)', 'letter(s)', 'wetenschap', '(geheime) kennis', 'geheim', 'mysterie', 'toverformule' enz.

In de Germaanse cultuur waren runen geheimzinnige schrifttekens, waaraan priesters en wijzen voorspellingen en levenswijsheden wisten op te maken.

Gudrun betekent dus een letter met een gunstige voorspelling.

*

Een heilige van deze naam is vooralsnog onbekend.

*

Beroemd is de Gudrunsage.

Hetel was koning van het Deense Helgoland en heerste over zijn volk de Hegelingen. Hij was gehuwd met koningin Hilde. Zij was afkomstig uit het groene Ierland. Hij had destijds hartstochtelijk naar haar hand gedongen. Maar toen men daar zijn aanzoek geweigerd had, had hij haar eenvoudig ontvoerd en meegenomen naar zijn eigen land. Ze hadden twee kinderen: een jongen, de dappere Ortwin, en een meisje, de mooie Gudrun. Ortwin werd in de wapenkunst opgeleid door de oude Wate.

Gudrun was zo mooi, dat zij de aandacht trok van koningin Geerlinde, die gehuwd was met koning Lodewijk van Normandië. Zij zocht een passende gemalin voor haar zoon Hartmut. Maar koning Hetel weigerde beslist: geen Noorman voor zijn dochter. Hetzelfde verging het prins Siegfried van Moorland en de edele Herwig van Seeland: elk keerde na vergeefse pogingen met lege handen terug.

Maar de standvastige Herwig trok met een leger van drieduizend man op tegen koning Hetel. Er ontbrandde een bloedige strijd onder de muren van Hetels burcht. Vanuit haar venster zag Gudrun, hoe Herwig om haar vocht, en werd verliefd. Ook Gudruns vader raakte onder de indruk van de jongeman en beloofde dat hij binnen een jaar zijn mooie dochter zou toezenden aan de jonge held.

Toen Siegfried dit ter ore kwam, trok hij ten strijde tegen zijn gelukkige mededinger. Onmiddellijk snelde koning Hetel zijn aanstaande schoonzoon te hulp. Zo kwam het dat de burcht van koning Hetel er op dat moment nagenoeg onbeschermd bijlag. Hier maakte prins Hartmut van Normandië handig gebruik van. Hij snelde met een klein legertje naar Helgoland en voerde jonkvrouw Gudrun als trotse oorlogsbuit mee naar huis. Onmiddellijk sloot koning Hetel met Siegfried en zette de achtervolging in.

Het reffen tussen de beide legers was bijzonder hevig. Koning Hetel kwam om door het zwaard van Hartmuts vader, koning Lodewijk.

In triomf werd Gudrun naar Normandië gebracht. Zij wilde echter niets weten van een huwelijk met Hartmut; zij wenste trouw te blijven aan haar verloofde, Herwig. Die weigering bracht met zich mee, dat Hartmuts moeder, Geerlinde, haar begon te veranderen. Ze dwong haar de minste werkjes op te knappen, zoals spinnen, weven, de vloeren boenen, de was doen en het haardvuur verzorgen. De enige die het zo nu en dan nog een beetje voor had opnam, was Hartmuts zuster Ortrun. En gelukkig had ze de steun van haar kamermeisje Hildeburg, die haar in alle wederwaardigheden trouw was gebleven.

Zo verstreken vele jaren. Intussen troffen Herwig, haar verloofde, en haar dappere broer Ortwin hun maatregelen. Ze voeren heimelijk naar Normandië.

Het was juist winter. Een ijzig koude wind woei de sneeuw hoog op. Toch werd Gudrun gedwongen aan het strand het linnengoed te gaan wassen. Dromerig keek zij uit over de horizon: daarachter ergens lag haar geliefde vaderland. Zou er nog iemand aan haar denken? Een paar nachten geleden had zij gedroomd dat er redding zou opdagen. Plotseling stonden er twee vreemde, gewapende mannen voor de beide vrouwen. In paniek sloegen zij op de vlucht, maar de mannen riepen hen terug. Toen herkenden zij hun eigen spraak. Veel tijd voor vreugde was er niet. De mannen spraken af dat ze de volgende morgen op deze zelfde plek zouden terugkeren met een machtig leger.

Gudrun was zo opgetogen, dat ze er baldadig van werd. Ze liet al het linnengoed in zee wegdrijven. Ze ontkwam aan de straf van koningin Geerlinde door te beloven, dat ze de volgende morgen zou huwen met haar zoon.

Zij vroeg Hartmut overal boodschappers heen te sturen om zoveel mogelijk ridders uit te nodigen. Zo werd de bescherming van de burcht ernstig verzwakt. Intussen was Ortwin onderweg met zijn vloot. Niet ver uit de kust van Normandië stuitten zij op het linnengoed, dat Gudrun had laten wegdrijven. Plechtig beloofden de mannen, het witte linnen rood te kleuren met het bloed van hun gehate vijanden.

In de strijd die volgde, vond de oude koning Lodewijk de dood door het zwaard van Herwig. Koningin Geerlinde zocht haar toevlucht bij Gudrun. Zonder genade werd gedood door Herwigs oude leermeester Wate. Alleen Hartmut en Ortrun werden gespaard en als krijgsgevangenen meegevoerd.

De jarenlange oorlog werd beëindigd door de huwelijken tussen Gudrun en Herwig, Ortrun en Ortwin en tussen Hildeburg en Hartmut.